

Motion om att inte utlysa populationsbegränsande licensjakt på lodjur, varg, järv och björn i Uppsala kommun.

Jag föreslår att Kommunfullmäktige i Uppsala beslutar att Länsstyrelsen i Uppsala Län ska tillskrivas med en begäran om;

att inte utlysa populationsbegränsande licensjakt på lodjur (*Lynx lynx*) i Uppsala Kommun eller i revir som delas av Uppsala Kommun

att inte utlysa populationsbegränsande licensjakt på varg (*Canis lupus*) i Uppsala Kommun eller i revir som delas av Uppsala Kommun

att inte utlysa populationsbegränsande licensjakt på järv (*Gulo gulo*) i Uppsala Kommun eller i revir som delas av Uppsala Kommun

att inte utlysa populationsbegränsande licensjakt på björn (*Ursus arctos*) i Uppsala Kommun eller i revir som delas av Uppsala Kommun

Stora rovdjur tillhörande gruppen däggdjur hotas världen över av utrotning, och i de allra flesta fall är orsaken till hotet att de jagas av människan för troféer eller för att de anses störa människans framfart i ekosystemen. Det gör att det är den enskilt mest hotade gruppen av däggdjur, och det är ett globalt hot som skapas av lokal jakt. I de flesta civiliserade länder görs insatser för att bekämpa jakten som ofta bedrivs illegalt i form av tjuvjakt, eftersom länderna följer de internationella riktlinjer som finns gällande hotade arter. Sverige skiljer ut sig genom att ha en aggressiv statligt styrd licensjakt som i obstruktion till Artskyddsförordningen leder till att populationerna av våra stora rovdjur hålls på ett minimum och att deras bidrag till ekosystemen slås undan och gör de redan starkt påverkade ekosystemen än skevare.

Licensjakt slå blint och innebär att alla individer löper risk att bli dödade, oavsett om de ställt till det för människor eller ej. Det innebär att antalet individer i svenska rovdjurspopulationer är så få att varje individ är potentiellt genetiskt viktig för populationen och att även skydds jakt på enstaka individer är skadlig för den långsiktiga överlevnaden. Det gör att rovdjursindivider med "oönskade beteenden" som exempelvis att ge sig på tamdjur i nuvarande situation inte kan undanröjas utan att äventyra populationernas överlevnadsförmåga. Skäl som anges är att rovdjur äter vilda djur och att acceptansen för rovdjur ska öka om licensjakt tillåts. Att rovdjur äter vilda djur är inte skäl för att frångå Artskyddsförordningen och licensjakten har enligt undersökningar inte ökat acceptansen för rovdjur. Det finns däremot skäl att anta att skydds jakt ökar acceptansen för rovdjur, en jakt som på grund av de små populationerna också ofta visar sig tveksam utifrån Artskyddsförordningen.

En frisk och stor rovdjurspopulation är däremot robust och tål skydds jakt. Det gör att rovdjursindivider med oönskade beteenden kan undanröjas genom skydds jakt utan att riskera populationens långsiktiga överlevnad. Det ökar möjligheten för djurägare att i kombination med rovdjursavvisande stängsel skydda sina djur utan att vi riskera rovdjurens fortlevnad samtidigt som "skötsamma" individer gynnas. Till detta ska läggas att trots att de allra flesta rovdjur dagligen passerar tamdjur så väljer de istället att äta av vad skogen erbjuder. Så, med fler rovdjur minskar konflikterna eftersom skötsamma individer tar över samtidigt som djurägare får ökad rådighet över sin situation genom skydds jakt som inte äventyrar rovdjurens långsiktiga möjlighet till överlevnad.

Lodjur (*Lynx lynx*) är ett av våra mest älskade däggdjur i Sverige och som ytterst sällan ger sig på tamdjur. Det är en art som har stor potential att bli vanligt förekommande i Uppsala Kommun vilket

inte bara skulle innebära mer kompletta ekosystem och minskad risk för att arten utrotas, det skulle även vara till stor glädje för djurälskande uppsalabor.

Vargen är idag så inavlad att de individer som finns kvar är så nära släkt att de räknas som helsyskon. Det visar sig bland annat genom missbildade könsorgan och utgör en reell risk för ett utdöende på grund av genetisk utarmning. Samtidigt har vargen blivit en symbol för motsättningar mellan stad och landsbygd utan att faktiskt vara orsaken till den klyftan. Det är inte vargen som vägrar bygga ut snabbt bredband till alla delar av landet, avstår från att satsa på tillförlitliga kommunikationer, lägger ned offentlig servis, vägra sänka skatten för boende på landsbygden, inte ger rimlig ersättning till de som sätter upp rovdjursavvisande stängsel och vidtar andra skyddsåtgärder eller avstår från att underlätta och ge bättre förutsättningar för små och medelstora företag på landsbygden. Inget av detta är vargens fel, det är politiska beslut som gör att landsbygden hamnar efter. Låt oss åtgärda det istället för att utrota vargen.

Järven syns ibland till i Uppland och även i Uppsala kommun men har ännu ej etablerat sig permanent. Det finns dock hopp om att så ska kunna ske vilket gör att det finns anledning att ta ställning även för denna art. En fantastisk jägare med uthållighet och tuffhet trots sin litenhet.

Björn finns inte heller stadigvarande i Uppsala Kommun men det finns några enstaka individer som permanent slagit sig ned i Uppland och vi får regelbundet besök av ströindivider. Det finns potential för arten att etablera sig i Uppsala Kommun vilket gör att vi även bör ta ställning för att det inte ska ske populationsbegränsande licensjakt här.

Rickard Malmström

Miljöpartiet de Gröna